

Διάλεκτον εἶναι τὸ νὰ εἰπῇ, βοίζουσι τὰ αὐτὰ μου. Βανίζουσιν ὡς οἱ σκύλοι. Μοῦ ἐξάλιξε τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ βχι μόνου ἐργάζωνται, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ λέξιν καὶ κατὰ φράσιν εἶναι καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐγενικὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν χυδαϊκὴν κοινὴν φράσιν, πάντα ἀσυνήθιστα καὶ ἀνάρμοστα. Εἰς τί λοιπὸν ὠφελεῖ ὅλη ἡ Μακαρονικὴ Φιλοσοφία; εἰς τί πταίου τὰ Γραμματικὰ Σχολεῖα; ὅταν αὐτὸς μὴ γνωρίζωντας τὸν φυσικὸν τύπον καὶ χαρακτῆρα τῆς κατ' ἡμᾶς Διαλέκτου, καὶ μὴν ἔχοντας ἐξ ἀγωγῆς συνηθισμένην τὴν ἀκοὴν τοῦ εἰς τὴν γνησίαν φράσιν τῶν εὐγενῶν, ἐκλαμβάνη τὰς συνήθεις ἐκφράσεις ὡς μακαρονισμούς, καὶ θέλωντας νὰ ἐξευγενίσῃ τοὺς χυδαϊσμούς μακαρονίζει βαρβαροελληνίζοντας;

§ 59. Αὐτὴ ἡ παρατήρησις, φυσικῶ τῷ λόγῳ, μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸ νὰ ἐξετάσωμεν ἔτι μᾶλλον προσεκτικώτερα ἐν ἄλλου εἰδους ἐλάττωμα φράσεως, τὸ ὁποῖον ἀνάγεται κυρίως εἰς ὅλας τὰς ζώσας καὶ ὀμιλουμένας διαλέκτους τῶν πεπολιτευμένων ἐθνῶν, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἰξεύρομεν διὰ ποῖον λόγον παρέτρεξεν ἐξ ὁλοκλήρου ὁ τοῦ Μακαρονισμοῦ διερμηνευτῆς Φιλόσοφος, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ἴδιος Βολταῖρ τὸ ἐξηγεῖ εἰς τὸ φιλοσοφικόν του λεξικόν, εἰς τὸ περὶ ὕφους ἄρθρον, ὡς ἐλάττωμα φθοροποιῶν τῆς ἐξηκριβωμένης φράσεως. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρὰ Γάλλοις Μαροτικὸν ὕφος λεγόμενον. Ἄς ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν γλῶσσαν μας αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸν ξενολόγημα πρὸς ἀντιπαράταξιν τοῦ ξενολογικοῦ Μακαρονισμοῦ, κατὰ τὴν εἰς ξενολογίαν ῥοπήν τοῦ διδασκάλου φερόμενοι « ὅπη γὰρ ῥέποι ταύτη ἄγειν » ὀρίζει ὁ θεῖος Ἱπποκράτης· καὶ τὸν ἀφορισμὸν τούτου ἐνδέχεται νὰ εὐλαβῆται ὡς ἰατροφιλόσοφος ὁ Διδάσκαλος.

« Μαροτικὸν λοιπὸν ὕφος ἐξηγεῖ ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία » ἐν λέξει Marotique λέγεται ἐπὶ πεπαλαιωμένου ὕφους